

مقدمه: ارزشیابی در سیستم های آموزشی جهت اطلاع و اطمینان از کیفیت آموزش ضروری می باشد لذا نجام هرگونه تغییر و بازنگری در برنامه آموزشی نیازمند انجام ارزشیابی دقیق می باشد. پژوهش حاضر بر آن است تا با تکیه بر یکی از جامع ترین و دقیق ترین الگوهای موجود (الگوی سیپ) به ارزیابی درونداهای آموزشی برنامه آموزشی کارشناسی ارشد کتابداری و اطلاع رسانی پزشکی در دانشگاه های علوم پزشکی در کشور بپردازد.

روش بررسی: پژوهش حاضر یک مطالعه تلفیقی از نوع کاربردی است که با ترکیب روش های کمی و کیفی و انجام مصاحبه های نیمه ساختار یافته به ارزشیابی درونداهای برنامه درسی کارشناسی ارشد کتابداری و اطلاع رسانی پزشکی پرداخته است. در این پژوهش، درونداهای برنامه آموزشی (فضاهای آموزشی - تحقیقاتی و توان و تخصص اعضای هیات علمی) بر اساس الگوی سیپ با تکیه بر اسناد و مدارک آموزشی موجود مورد بررسی قرار گرفته اند. به منظور تحلیل یافته های حاصل از مصاحبه از نرم افزار Nvivo استفاده شده است.

یافته ها: بر اساس یافته های این پژوهش مهم ترین ویژگی برنامه درسی کتابداری و اطلاع رسانی پزشکی روز آمد نبودن سرفصل دروس است و نیاز مبرم به تجدید نظر در محتوا و سرفصل دروس دارد، همچنین این برنامه منطبق با سرفصل دروس دوره کارشناسی نیست و نمی تواند پاسخ گوی نیازهای حرفه ای دانش آموختگان باشد. همچنین درونداهای آموزشی ۵ گروه آموزشی کتابداری و اطلاع رسانی پزشکی مورد مقایسه قرار گرفته است. بر این اساس، بیشترین میزان استفاده از فضاهای آموزشی مربوط به علوم پزشکی تبریز (۱۹۳ مترمربع) و پس از آن علوم پزشکی اصفهان (۱۷۸ مترمربع) می باشد. از بین گروه های آموزشی مورد بررسی، علوم پزشکی تبریز با ۲۴/۲ مترمربع و علوم پزشکی اصفهان با ۱۷/۸ مترمربع بیشترین سرانه فضای آموزشی به ازای هر دانشجو و عضو هیات علمی را به خود اختصاص داده اند. کمترین سرانه آموزشی مربوط به علوم پزشکی تهران با ۲/۸ مترمربع فضای آموزشی به ازای هر دانشجو و عضو هیات علمی می باشد. بیشترین میزان فضاهای تحقیقاتی مربوط به علوم پزشکی تبریز (۱۰۰۲ مترمربع) و کرمان (۷۵۱ مترمربع) است. بر این اساس، دانشگاه های علوم پزشکی تبریز با ۱۲۵/۳ مترمربع و علوم پزشکی کرمان با ۵۷/۸ مترمربع بیشترین میزان سرانه تحقیقاتی را نیز به خود اختصاص داده اند. کمترین میزان سرانه فضاهای تحقیقاتی مربوط به دانشگاه علوم پزشکی تهران با ۴/۵ مترمربع فضا به ازای هر عضو هیات علمی و دانشجو می باشد. همچنین دانشگاه علوم پزشکی اصفهان با

میانگین ۲۲٪ استفاده از توان اعضای هیات علمی، بیشترین میزان استفاده را از اعضای هیات علمی را داشته است. کمترین میزان استفاده از توان اعضای هیات علمی مربوط به دانشگاه علوم پزشکی تهران با ۸٪ می باشد.

بحث و نتیجه گیری: بر اساس یافته های این پژوهش بر نامه آموزشی کتابداری و اطلاع رسانی پزشکی از نظر درونداهای آموزشی دارای محدودیت های بسیاری است. روزآمد نبودن برنامه درسی، عدم استفاده مطلوب از فضاهای آموزشی و تحقیقاتی و کمبود نیروی متخصص هیات علمی از مهمترین مشکلات برنامه آموزشی کتابداری و اطلاع رسانی پزشکی در کشور محسوب می شود.

کلیدواژه ها: برنامه آموزشی، درونداهای آموزشی، ارزشیابی، الگوی سیپ، کتابداری و اطلاع رسانی پزشکی